

KSUC-O-101

บทบาทของสตรีกับการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธีในประเทศไทย

อภิญา ดิสมะมาน

สำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้า

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นวิจัย “บทบาทของผู้หญิงกับการจัดการความขัดแย้ง ในประเทศไทย” มุ่งวิเคราะห์บทบาทของผู้หญิงในประเทศไทยที่มีต่อกระบวนการลดความขัดแย้งในประเด็นต่าง ๆ โดยการศึกษาถึงบทบาทของผู้หญิงในประเทศไทยต่อกระบวนการยุติธรรมและการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาของผู้หญิง ใน 4 มิติ หลัก คือ *มิติการเมือง มิติเศรษฐกิจ มิติสิ่งแวดล้อม และมิติสังคม* เพื่อค้นหาและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญและอุปสรรคสำคัญที่มีผลต่อการขับเคลื่อนบทบาทผู้หญิงต่อการลดความขัดแย้งของปัญหาต่าง ๆ ในสังคมไทย และอัตลักษณ์ของการแก้ไขปัญหาในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทย โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมผสาน (Mix –Method) คือการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มผู้นำสตรีที่ทำงานด้านการจัดการความขัดแย้งในแต่ละภูมิภาค ซึ่งใช้เครื่องมือในการลงพื้นที่คือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยข้อมูลที่ค้นพบจะเห็นถึงบทบาทของผู้หญิงในประเทศไทยต่อการจัดการความขัดแย้งและวิธีการสร้างความตระหนักรู้และนำเสนอรูปแบบข้อเสนอเชิงนโยบายต่อภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการก่อรูปทางความคิดและการดำเนินงานของกลุ่ม องค์กร และเครือข่ายสันติภาพของผู้หญิงในสถานการณ์ความรุนแรงในมิติต่าง ๆ โดยอัตลักษณ์ในการจัดการความขัดแย้งที่เกิดขึ้นของกลุ่มผู้หญิงไทยในแต่ละภาคมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะการขึ้นอยู่กับบริบทของปัญหาหลักในแต่ละพื้นที่ เช่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในพื้นที่มีปัญหาด้านการทำมาหากิน ปากท้อง เศรษฐกิจฐานราก ก็ทำให้ผู้หญิงต้องลุกขึ้นมาเปลี่ยนแปลงและต่อสู้เพื่อลดปัญหาปากท้องของครอบครัว และเห็นความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจมาอันดับแรก โดยสรุป อัตลักษณ์ส่วนใหญ่ของการเข้าไปแก้ไขปัญหาความขัดแย้งส่วนใหญ่ในภาพรวมของผู้หญิงในแต่ละภูมิภาคจะเป็นด้านเศรษฐกิจรองลงมาเป็นด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม

คำสำคัญ: บทบาทสตรี การจัดการความขัดแย้ง สันติวิธี ประเทศไทย